

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 15 września 2026 roku

Sprawa: Odpowiedź na Zapytanie poselskie nr 3907
Znak sprawy: FN2.054.1.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na Zapytanie nr 3907 w sprawie działań podejmowanych w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sprawą Getin Noble Bank SA, złożone przez Pana Roberta Dowhana – Posła na Sejm RP, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Z uwagi na charakter zagadnień będących przedmiotem Zapytania, które nierozzerwalnie wiążą się z działaniami zrealizowanymi przez organ ds. przymusowej restrukturyzacji tj. Bankowy Fundusz Gwarancyjny (dalej „Fundusz” lub „BFG”), Ministerstwo Finansów za zasadne uznało skonsultowanie z Funduszem aktualnego stanu spraw związanych z postępowaniami dotyczącymi Idea Bank S.A. (dalej „IB”) oraz Getin Noble Bank S.A. (dalej „GNB”). Zatem wyjaśnienia ze strony Ministerstwa Finansów uwzględniają również ocenę sytuacji z perspektywy BFG.

Kwestia przymusowej restrukturyzacji podmiotów IB i GNB pozostaje przedmiotem szczególnego zainteresowania organów władzy publicznej. Wynika to przede wszystkim ze znaczenia przeprowadzonych przymusowych restrukturyzacji dla rynku finansowego, a także z następstw wydania przez BFG decyzji administracyjnych, które dotknęły swoimi skutkami szereg podmiotów. W postępowaniach sądowoadministracyjnych, których przedmiotem jest kontrola legalności tych decyzji, uczestniczą tysiące podmiotów, co czyni je jednymi z najliczniejszych postępowań w historii polskiego sądownictwa administracyjnego. Okoliczność ta powoduje, że podmioty publiczne zaangażowane w te postępowania, w tym przede wszystkim BFG jako skarżony organ, wykazują szczególne zaangażowanie w należyte reprezentowanie interesów państwa, mając świadomość ewentualnych następstw – przede wszystkim finansowych i reputacyjnych – wyroku stwierdzającego wydanie decyzji z naruszeniem prawa. Należy przy tym podkreślić,

że prawdopodobieństwo wystąpienia następstw finansowych, w ocenie Funduszu, pozostaje ograniczone w obecnych przypadkach. Istotne pozostaje jednak również to, że rozstrzygnięcia zapadające w tych sprawach mogą kształtować praktykę przyszłych procesów przymusowej restrukturyzacji (*resolution*) zarówno w Polsce, jak i w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Bezpośrednio z treści Zapytania wynika, że przesłanką do jego skierowania było wydanie przez Naczelny Sąd Administracyjny (dalej „NSA”) wyroku z dnia 9 czerwca 2025 r. (II GSK 1396/22) w sprawie dotyczącej przymusowej restrukturyzacji IB. Pan Poseł odwołuje się również do postępowania dotyczącego GNB. Zatem poniżej przedstawiono stan przedmiotowych postępowań sądowoadministracyjnych.

1. Idea Bank S.A.

W wyroku z dnia 9 czerwca 2025 r. (II GSK 1396/22) NSA uchylił wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej „WSA”) z dnia 25 sierpnia 2021 r. (VI SA/Wa 201/21), który oddalał skargi na decyzję BFG o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec IB, i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Zasadniczą przesłanką uchylenia wyroku WSA były uchybienia procesowe, których w przekonaniu NSA dopuścił się sąd pierwszej instancji.

Jednocześnie NSA dokonał całościowej oceny działań BFG w toku postępowania administracyjnego poprzedzającego wydanie decyzji, nie dopatrując się nieprawidłowości dyskwalifikujących prawnie działania Funduszu. NSA uznał w szczególności, że:

- 1) BFG w sposób prawidłowy zgromadził materiał dowodowy w sprawie, a ocena dowodów nie nasuwa zastrzeżeń co do zgodności z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 2) wszystkie istotne elementy stanu faktycznego zostały ustalone w sposób niebudzący wątpliwości;
- 3) nie budzi zastrzeżeń prawnych sposób przeprowadzenia kluczowego dowodu, tj. oszacowania – podmiot wybrany przez BFG posiadał odpowiednie doświadczenie, a osoby zatrudnione przez ten podmiot do przygotowania oszacowania posiadały niezbędne wykształcenie;
- 4) analiza materiału dowodowego dotyczącego sytuacji majątkowej IB oraz nieskutecznie podejmowanych czynności sanacyjnych wskazuje, że spełnione zostały wszystkie przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji;
- 5) BFG dążył do zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a podjęta decyzja wypełniała cele przymusowej restrukturyzacji określone w przepisach prawa.

Postępowanie sądowoadministracyjne toczy się obecnie przed WSA w Warszawie. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu rozprawy.

2. Getin Noble Bank S.A.

W dniu 26 marca 2026 r. NSA wydał wyrok (II GSK 2388/25), na mocy którego uchylił wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 stycznia 2025 r. (VI SA/Wa 2964/22) stwierdzający, że decyzja BFG o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec GNB została wydana z naruszeniem prawa. Zasadniczym motywem wydania wyroku kasacyjnego było dopatrzenie się przez NSA w wyroku WSA w Warszawie istotnych uchybień proceduralnych, dotyczących przede wszystkim sposobu formułowania argumentacji wykazującej rzekomo istniejące po stronie BFG nieprawidłowości, w tym zwłaszcza w zakresie łączenia funkcji przymusowej restrukturyzacji, funkcji kuratorskiej oraz funkcji gwarancyjnej. NSA w sposób szczegółowy poddał negatywnej ocenie sposób formułowania przez WSA w Warszawie zarzutów pod adresem działań Funduszu.

Na WSA w Warszawie spoczywa obowiązek ponownego przeprowadzenia kontroli legalności decyzji BFG, przy uwzględnieniu szczegółowych wytycznych NSA. Rozprawa w tej sprawie została wyznaczona na dzień 23 września 2026 r.

W świetle powyższego nie ma podstaw do twierdzenia, że kształtuje się utrwalona linia orzecnicza sądów administracyjnych, według której decyzje BFG o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec IB oraz GNB zostały wydane z naruszeniem prawa. Trudno jest w chwili obecnej antycypować, do jakich wniosków dojdzie sąd administracyjny w obu sprawach. Z pewnością jednak nie można mówić o istnieniu wypracowanej przez sądy administracyjne wykładni przepisów prawa, która rodziłaby realne niebezpieczeństwo z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa w postaci konieczności wypłat odszkodowań z tytułu bezprawności decyzji BFG. Na marginesie należy podkreślić, że przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji przesądzają, iż podmiotem odpowiedzialnym finansowo za ewentualne odszkodowania jest Fundusz, a nie Skarb Państwa. Należy przy tym odnotować, że sądy administracyjne uznają, iż każda skarga na decyzję BFG musi zostać rozpatrzona indywidualnie, co w kontekście liczby wniesionych skarg powoduje, że definitywne przesądzenie co do legalności decyzji oddała się w czasie. W świetle powyższego, na poziomie Ministerstwa Finansów, aktualnie nie są prowadzone prace legislacyjne, analityczne lub organizacyjne, których dotyczy pytanie nr 1, ani też działania, o których mowa w pytaniach nr 4 i 5. Nie są także prowadzone działania przygotowawcze dotyczące różnych możliwych scenariuszy rozstrzygnięcia spraw związanych z zastosowaniem procedury resolution wobec GNB, o których wspomina się *in fine* Zapytania. Ponadto Ministerstwo Finansów nie dysponuje też analizami w zakresie wątku, o którym mowa w pytaniu nr 3.

Należy przy tym wskazać, że nawet ewentualne wydanie prawomocnego wyroku stwierdzającego naruszenie prawa przez decyzję BFG nie rodziłoby automatycznie odpowiedzialności majątkowej Funduszu. Prawomocny wyrok sądu administracyjnego otwierałby jedynie drogę dochodzenia roszczeń odszkodowawczych, ale sam w sobie nie stanowiłby jedynej przesłanki wypłaty odszkodowania. Osoba dochodząca roszczenia musiałaby w toku odrębnego postępowania przed sądem cywilnym wykazać łącznie:

- 1) istnienie szkody – przy czym na mocy art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, odpowiedzialność odszkodowawcza jest ograniczona do wysokości poniesionej straty (*damnum emergens*);
- 2) że szkoda nastąpiła na skutek niezgodnego z prawem działania BFG;
- 3) istnienie normalnego, adekwatnego związku przyczynowego między działaniem BFG a powstaniem szkody.

Niezwykle istotną okolicznością, którą należy brać pod uwagę przy ocenie prawdopodobieństwa ewentualnych roszczeń odszkodowawczych, jest fakt, że oba banki – zarówno IB, jak i GNB – były głęboko niewypłacalne w momencie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Każdy z nich posiadał ujemne fundusze własne, co oznacza, że wartość ich zobowiązań przewyższała wartość aktywów. W konsekwencji nawet w przypadku ogłoszenia upadłości zamiast wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, wierzyciele i akcjonariusze tych banków ponieśliby co najmniej porównywalne straty. Okoliczność ta ma zasadnicze znaczenie dla oceny przesłanki szkody oraz związku przyczynowego w ewentualnych postępowaniach odszkodowawczych. Przesłanką dochodzenia odszkodowania będzie przy tym konieczność odwołania się do wyroku wydanego w sprawie danej osoby, nie zaś do wyroku wydanego wobec dowolnego skarżącego.

Nie można jednak wykluczyć, że gdyby zmaterializowało się ryzyko wypłaty przez BFG odszkodowań za decyzje o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, konieczne byłoby przeprowadzenie określonych punktowych zmian legislacyjnych. Trudno jest jednak aktualnie prowadzić rozważania w tym zakresie, zwłaszcza gdy Fundusz konsekwentnie stoi na stanowisku, że decyzje te zostały wydane zgodnie z prawem, zaś wszystkie skargi winny podlegać oddaleniu.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jurand Drop

podsekretarz stanu

w Ministerstwie Finansów